ייִדישער שטאָלץ

רוישן וועלן, וואַרפֿן זיך
בייַ אַ ברעג פֿון ים,
דערבייַ ליגט אַ פֿעלדז גאָר שטאַרק
פֿאַרזונקען אין זייַן שטאַם.

יאָגן וועלן, וואַרפֿן זיך
אויפֿן שטאַרקן פֿעלדז,
נאָר דער פֿעלדז רירט זיך ניט,
אין זיך שטייט ער שטאָלץ.

ווי דער פֿעלדז אַזוי ביסטו
ייִדישער שטאָלץ;
בייַ יעדן ים-ברעג שטייסטו
אין דייַן פֿעלדזן-קראַפֿט.

און מעגן ווי די וועלן,
ווילדע פֿעלקער אויף דיר זיך וואַרפֿן,
וועסטו דייַן שטאָלץ ניט בויגן,
כאָטש דייַן האַרץ וועט אין דיר קלאָגן.